

in geometrov, 7 zdravnikov, 4 živinozdravniki, 23 profesorjev, 3 uradniki arhivarske stroke, 1 komercialist, 34 računskih uradnikov, 142 pisarniških uradnikov, 20 srednje-tehničnih, 58 nižjih tehničnih, 144 trošarinskih uslužbencev, 40 poduradnikov, 19 gasilcev in reševalcev, 86 služiteljev ter 19 raznih strok.

Ko je predsednik mestne občine nastopil novo službeno mesto, si je nadel važno nalogo, da *reorganizira tudi uradovanje in poslovanje* pri mestni občini ljubljanski, ki je bilo često predmet upravičenih kritik. Na izvajanje *discipline in službenih dolžnosti* se je pričelo strogo paziti ter so se s ponovnimi okrožnicami in navodili izdajale smernice in odredbe za pravilno poslovanje. Pri tem smo našli vso podporo v mestnem svetu, polno razumevanje pa tudi pri mestnih uslužbencih.

Toda ne le z organizacijo uradov in povečanjem discipline in reda, tudi sicer se je skušalo *poslovanje izboljšati*, kjer in kolikor je bilo mogoče. Ker je bilo v uradih mnogo zaostankov, so se morale odrediti

deljene in povečane uradne ure, poostri pa se je morala tudi kontrola nad urgencami oblastev in strank, kar je rodilo *zadovoljive uspehe*. Odpravili so se nekateri zastareli administrativni nedostatki in se s tem *bistveno skrajšal postopek pri reševanju spisov*. Tako zboljšanje in pospešenje poslovanja je gotovo vplivalo ugodno tudi na ljubljansko prebivalstvo in na vse, ki imajo posla z mestnimi uradi.

Vsem tem reformam so mnogo doprinesle *konference uradnih načelnikov*, ki jih sklicuje predsednik mestne občine vsak mesec, da zasliši o raznih tekočih splošnih zadevah mestnih uradov in podjetij mnenja in predloge njih šefov.

Vodilna misel pri teh reformah ni bila kaka trenutna ali osebna potreba, temveč namen postaviti temelje trajnega zboljšanja. Tako pridobljene skušnje se bodo dale s pridom uporabiti v bodočem statutu, s katerim imamo namen *ustvariti vzorno organizacijo mestnih uradov, zavodov in podjetij, ki bo mogla postati vzgled vsem ostalim mestom naše države*.

IZ NAŠIH MEST

UMRLI SO

Anton Mencinger, banski svetnik, je umrl 8. oktobra v državni bolnici. Pokojnik se je rodil 1879 v Kranju. Gimnazijo je končal 1897 v Ljubljani, pravne študije pa 1902 v Gradcu. Isto leto je vstopil v upravno službo ter je potem služboval v Krškem, Kamniku, Postojni, Logatcu, Radovljici in Litiji. 1918 je bil imenovan za deželnega vladnega tajnika v Ljubljani, eno leto kasneje za okrajnega glavarja v Radovljici, 1921 pa je postal banski svetnik. 1923 je bil komisar mestne občine ljubljanske in je na tem mestu začel z veliko gradbeno akcijo stanovanjskih hiš. Bil je odličen uradnik ter je bil odlikovan z redom sv. Save in češkim redom Belega leva.

16. oktobra je umrl profesor dr. Ivan Arnejc. Pokojnik se je rodil 1876 v Gornjih Goričah pri Rožku na Koroškem. Gimnazijo je obiskoval v Beljaku, na graški univerzi pa je študiral klasično filologijo. Najprej je služboval kot suplent v Celovcu, nato pa na klasični gimnaziji v Mariboru. 1913 je bil poklican v prosvetno ministrstvo na Dunaju, in sicer v slovenski oddelek, in tam je ostal do 1918. Hkrati je vodil tudi drž. zalogo slovenskih šolskih knjig. Ko je prišel po prevratu v Ljubljano, mu je tudi tu narodna vlada zaupala vodstvo drž. zaloge šolskih knjig, nato pa je bil dodeljen najprej na III. drž. realno gimnazijo, pozneje pa na klasično. Izven šole se je pokojnik zlasti udeleževal v društvi koroških Slovencev, pisal znanstvene razprave iz klas. filologije in bil tudi nekaj časa urednik »Mira«.

21. oktobra je umrl profesor Martin Cilenšek, star 89 let. Pokojnik je bil profesor na ljubljanski realki, nato je bil prestavljen na realko v Leobnu, naposled pa je služboval v Ptuj, kjer je bil 1905 upokojen. Bil je priznan botanik, ki je napisal veliko člankov in razprav iz svojega znanstvenega področja. Najbolj znano njegovo delo je knjiga »Naše škodljive rastline v podobi in besedi«, ki jo je Mohorjeva družba izdala v letih od 1892 do 1896.

Ivan Drazil, magistratni pisarniški ravnatelj v pokoju, meščan ljubljanski in častni predsednik pevskega društva »Slavca«, je preminul 6. novembra. Pokojnik je vstopil v mestno službo 1899 in se je sčasoma povzpел do pisarniškega ravnatelja. Važno je njegovo delovanje pri pev-

skem društvu »Slavec«, katero je pomagal ustanoviti in pri katerem je pel polnih 45 let, dobrih 20 let pa v zboru slovenske opere.

13. novembra sta umrla Martin Radovan, bivši čevljar-ski mojster in meščan ljubljanski, ter Fran Jezeršek, ravnatelj Narodne tiskarne v Ljubljani.

5. decembra je umrl Ivan Lautar, magistratni podpravnatelj v p.

Skladatelj Emil Adamič je preminul 6. decembra. Pokojnik se je rodil 1877 na Dobrovi pri Ljubljani kot sin nadučitelja. Pri svojem očetu, ki je bil med tem prestavljen na šempetrsko šolo in ki je bil hkrati organist v šempetrski cerkvi, se je učil prvih glasnih pojmov in klavirja. 10 let star se je vpisal v šolo Glasbene Matice, kjer se je učil gosli, teorije in petja. Pozneje na učiteljsku se je učil petja pri Foersterju in je pel v zboru Glasbene Matice pod dr. Čerinom in Hubadom. Po končanem učiteljsku je služil v Zagorju ob Savi, Kamniku in nato do svetovne vojne na šoli sv. Cirila in Metoda v Trstu. Med vojno je bil na gališki fronti, pozneje pa 6 let v ruskem ujetništvu. Po povratku iz ujetništva je bil imenovan za profesorja glasbe na drž. učiteljsku v Ljubljani, kjer je ostal do upokojitve. Komponirati je začel zelo zgodaj, njegov mentor pa je bil dr. Gojmir Krek. Bil je zelo plodovit, saj je ustvaril nad 300 različnih glasnih del, in je bil eden najbolj priljubljenih slovenskih in jugoslovanskih skladateljev.

V Leonišču je umrl 18. decembra Josip Lavrenčič. Pokojnik se je rodil 1859 v Postojni. Po končani Mahrovi šoli je napravil še četrti letnik trgovske akademije v Gradcu, nakar je nekaj časa služboval v Kranjski eskomptni banki. Nato je vodil doma očetovo posestvo. 1887 je stopil v službo pri deželnem užitninskem zakupu v Ljubljani, šest let kasneje pa je prešel k mestnemu užitninskemu zakupu, kjer je služil 18 let. 1910 se je pokojnik spet preselil v Postojno in je bil leto dni kasneje izvoljen za podžupana, naslednje leto za župana, 1913 pa so ga Postojna, Vrhnika in Lož izvolili za svojega deželnega poslanca. 1921 je bil izvoljen za državnega poslanca Julijske Krajine, a 1927 se je preselil v Ljubljano in se umaknil iz političnega življenja.

Anton Mencinger

Fran Novak

21. decembra je umrl v 86. letu svoje starosti Martin Breznik, nadučitelj v pokoju. Kot učitelj je služboval večji del po Štajerski, kjer je bil povsodi znan ne samo kot dober vzgojitelj, ampak tudi kot umen gospodar in sadjar ter kot izvrsten orglar.

30. decembra je izdihnil Fran Novak, gimnazijski ravnatelj v pokoju in utemeljitelj slovenske stenografije. Pokojnik se je rodil 22. oktobra 1856 v Mengšu pri Kamniku. Po odlično opravljeni maturi je študiral na Dunaju filozofijo, napravil pa je tudi strokovni izpit iz Gabelsbergerjeve nemške stenografije. Prakticiral je na gimnaziji terezijanske akademije, stalno suplenturo pa je dobil v Ljubljani šele 1886. Po štirih letih je bil premeščen na novomeško gimnazijo, kjer je ostal 4 leta, nato pa se je vrnil v Ljubljano na humanistično gimnazijo in tam postal 1917 ravnatelj tega zavoda. Upokojen je bil 1924. leta. Za stenografijo se je zanimal že v visokošolskih letih, v Novem mestu pa je uresničil svoj načrt in ustvaril slovensko stenografijo.

KOMUNALNE VESTI

Mestna občina ljubljanska nima ob Ižanski cesti v bližini barjanske šole nobenega svojega zemljišča, da bi ga mogla zastopj odstopiti za zidavo cerkve na Barju. Zato je bilo na seji mestnega sveta dne 2. oktobra sklenjeno, da bo mestna občina zamenjala svoj svet pri Črni vasi v izmeri 15.200 m² za svet nekega kmeta ob Ižanski cesti v izmeri 6578 m². Pogoj je, da kmet dobi ob zamenjavi svet v dvakratni izmeri, presežek pa bo plačal po 250 Din za m².

Dne 9. oktobra je mestna občina razpisala obligacijsko posojilo v znesku 20 milijonov Din.

Na javni seji mestnega sveta dne 23. oktobra je bilo sklenjeno, da se spremeni regulacijski načrt za prostor pokopališča sv. Krištofa, ker tu ne bo urejen park, kakor je bilo nekoč sklenjeno, ampak se bo sezidalo »Baragovo« semenišče, nezazidani svet pa se bo spremenil deloma v semeniški vrt. Na tajni seji pa je mestni svet sklenil, da imenuje za župnika mestne trnovske župnije dekana Janka Cegnarja iz Moravč, za tiskovnega referenta mestne občine Jožeta Vombergarja, za ravnatelja mestne ženske realne gimnazije pa profesorja dr. Antona Bajca.

Na seji mestnega sveta dne 24. novembra je župan dr. Adlešič poročal, da je banska uprava po naročilu notranjega ministrstva postavila mesto odstopivših članov mestnega sveta dr. Ivana Stanovnika, Alojzija Kocmurja, ing. Rada Laha ter umrlega prof. Evgena Jarca te-le člane mestnega sveta: Josipa Bahovca, trgovca, Antona Koritnika, hotelirja, Maksa Severja, trgovca, in ing. Rudolfa Škofa, profesorja STŠ. Maks Sever se je svoji funkciji

odpovedal. Dalje je župan poročal o uspehu sanacijskega posojila, ki ga je podpisalo 441 podpisnikov in je podpisanih Din 37.350.000— mesto samo Din 20.000.000—.

Na seji mestnega sveta dne 22. decembra je župan dr. Adlešič v izčrpnem govoru orisal enoletno delo mestnega sveta. Nato je bilo sklenjeno najetje posojila pri Suzorju v znesku Din 2.000.000— na 10 letno amortizacijo po 6 % za zidavo mrliške veže. V varnost tega posojila zastavi mestna občina dohodke Pogrebnege zavoda ter nekatere hiše ter zemljišča. Pogajanja za odstop 192 m² kazinskega vrta, kjer naj bi stal kraljev spomenik, je sklenil mestni svet prepustiti odboru za postavitev spomenika. Društvo »Kazino« je stavilo pogoj, da se omogoči dostop v Kazino s strani, kjer bo stal spomenik, hkrati pa tudi, da se občina zaveže pustiti v najemu društvu »Kazini« prostor pod kostanji nasproti kavarne tako dolgo, dokler ne bo napravljena ulica v smeri na Prešernovo ulico čez kazinski vrt. Mestni svet je prvi pogoj sprejel, drugega pa zavrnil. Občina tudi ne more nositi stroškov za pripravo temelja za spomenik, kar bi stalo okrog Din 950.000—, stavila pa bo v prihodnji proračun znesek Din 150.000— kot svoj prispevek.

KRAJEVNI DOGODKI

LJUBLJANA

V času od 1. oktobra do 31. decembra je treba zapisati nekoliko važnih osebnih vesti. Med njimi to, da je bil dosedanji upravnik policije v Ljubljani Vekoslav Kerševan odpoklican v notranje ministrstvo, na njegovo mesto pa je bil imenovan dr. Hacin Lovro, doslej sreski načelnik v Litiji, ki je prevzel svoje posle 16. decembra. — Za predsednika vrhovnega sodišča za Slovenijo in Dalmacijo pri Stolu sedmorice v Zagrebu je bil 2. oktobra imenovan dr. Jakob Konda, po rodu iz Semiča v Beli Krajini. — Isti čas je bil prestavljen v Beograd komandant dravske divizijske oblasti divizijski general Peter Nedeljković. Na njegovo mesto je imenovan divizijski general Lazar Tonić. — 15. oktobra je bil imenovan za senatorja Franc Smodej, bivši poslanec, skoraj istočasno pa je postal privatni docent za zemljepis na Aleksandrovi univerzi profesor dr. Valter Bohinec. — Sv. Stolica je v sporazumu s kraljevo vlado 26. oktobra imenovala za beograjskega nadškofa msgr. dr. Josipa Učiča, bogoslovnega profesorja ljubljanske univerze. — Za novega šefa prosvetnega oddelka banske uprave je bil imenovan 18. decembra dr. Lovro Sušnik, doslej gimnazijski profesor. Dosedanji šef Josip Breznik je postal ravnatelj drž. ženske realne gimnazije, ki ima svoje prostore na učiteljskišču. Hkrati je imenovan za ravnatelja I. drž. realne gimnazije profesor dr. Karel Capuder.

V pozni jeseni, na koncu gradbene sezone, ki je bila letos v pogledu javnih del zelo živahna, je bila dne 6. oktobra na stavbišču, določenem za vseučiliško knjižnico, intimna, simbolična slovesnost, ki so se je udeležili ban dr. Natlačen, zastopniki tehničnega oddelka banske uprave, zastopniki univerze in akademikov z rektorjem dr. Samcem ter zastopniki mestne občine. Ban dr. Natlačen je zasadil na stavbišču prvo lopato v znak, da se bo delo začelo, potem ko je imel pomemben govor ob uspehu, ki smo ga imeli z akcijo za univerzitetno knjižnico. Govorili so še rektor in zastopniki akademikov, nakar so ban, drugi funkcionarji banske uprave ter stavbenik Matko Curk podpisali pogodbo o zidavi. — Dne 11. novembra je bila svečano odprta nova bežigradska šola. Slovesnost se je pričela s službo božjo v cerkvi sv. Frančiška, nakar se je mladina s svojimi učitelji in zastopniki mestne občine in banske uprave odpravila v novo šolsko poslopje. Po svojem globoko zasnovanem govoru je stolni župnik in član mestnega sveta dr. Tomaž Klinar blagoslovil šolo, potem pa je govoril v imenu mestne občine podžupan